

ΟΛΜΕ
5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ο μεγάλος Βραζιλιάνος Παιδαγωγός, Paulo Freire, έλεγε ότι χρειάζεται τόλμη για να μπορεί κανείς να διδάσκει για πολύ καιρό, κάτω από συνθήκες χαμηλού μισθού, απαξίωσης και κυνισμού. Συνθήκες που βίωσαν και βιώνουν έντονα οι εκπαιδευτικοί στη χώρα μας, ζώντας τις συνέπειες των πιο βάρβαρων νεοφιλελεύθερων πολιτικών λιτότητας. Μεγάλες μειώσεις μισθών, ιδιαίτερα για τους νεοδιόριστους, ανυπαρξία μόνιμων διορισμών, επιστράτευση απεργών, διαθεσιμότητες, αύξηση ωραρίου, υποχρεωτικές μεταθέσεις, τρομοκράτηση υπό την απειλή Πειθαρχικού και Αξιολόγησης, καταργήσεις και συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, υποχρηματοδότηση της Παιδείας και αυταρχισμός. Η απαξίωση, ο ευτελισμός του εκπαιδευτικού έργου, ακόμα και η αμφισβήτηση της ίδιας της φυσικής παρουσίας του εκπαιδευτικού, μετατρέπονται από τους υπέρμαχους της ιδιωτικοποίησης και των επιταγών του ΟΟΣΑ σε ιδεολογήματα και γίνονται πράξη, πλήττοντας εκπαιδευτικούς και μαθητές/τριες, υποβαθμίζοντας τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Την ίδια στιγμή, ο λοιδορούμενος αυτός εκπαιδευτικός στήριξε και στηρίζει με αυταπάρνηση όλα τα παιδιά ανεξαρτήτως γλώσσας, θρησκείας και καταγωγής, γίνεται ανάχωμα στο ρατσισμό και τον εκφοβισμό και στέκεται στο ύψος του, παιδαγωγός, εμπνευστής και στήριγμα του δημόσιου σχολείου, σε μια περίοδο σκληρής οικονομικής κρίσης, με ισχυρές τις ασκούμενες πιέσεις για ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, ποσοτικοποίηση της μάθησης, εντατικοποίηση της εργασίας του και συρρίκνωση των εργασιακών του δικαιωμάτων.

Παράλληλα, μέσα από την αγωνιστικότητα και το δυναμισμό του εκπαιδευτικού κινήματος, μέσα από το θάρρος του κάθε εκπαιδευτικού να αντισταθεί στην υποβάθμιση του έργου του, πατώντας γερά στην πεποίθηση ότι αποτελεί το βασικότερο πυλώνα της εκπαίδευσης, κάποιες από τις ακραίες αντικειμενικές πολιτικές αναχαιτίστηκαν. Το εκπαιδευτικό κίνημα δείχνει το δρόμο της διεκδίκησης και της πάλης. Ο δρόμος που έχει να διανύσει είναι ακόμα μακρύς.

Οι ευτελείς μισθοί, η εξαντλητική καθημερινότητα με τις μετακινήσεις σε πολλά σχολεία, η ανασφάλεια του αναπληρωτή -ο οποίος αν και απαραίτητος, αντιμετωπίζει στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς την απειλή της ανεργίας- οι δυσβάστακτες συνθήκες διαβίωσης των εκπαιδευτικών που υπηρετούν αποκλεισμένοι σε απομονωμένες περιοχές στην ηπειρωτική και τη νησιωτική Ελλάδα, ο αιφνιδιασμός με την υιοθέτηση αντικειμενικών μεταρρυθμίσεων, δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου.

Ο εκπαιδευτικός ως πολιτικό υποκείμενο, με πλούσια την παρακαταθήκη αγώνων και με ενεργό ρόλο στο σωματείο του, θα συνεχίσει να αγωνίζεται για την αποτροπή των νεοφιλελεύθερων εκπαιδευτικών πολιτικών, υπερασπιζόμενος το κοινωνικό αγαθό της εκπαίδευσης ως δικαίωμα των όλων και των ίσων, διεκδικώντας ένα πραγματικά 12χρονο δημοκρατικό, δημιουργικό δημόσιο και δωρεάν σχολείο, όπου κανένας εκπαιδευτικός, κανένας μαθητής/τρια δεν περισσεύει.

Όλοι στο συλλαλητήριο στις 5 Οκτώβρη
στις 13.00 στο Υπουργείο Παιδείας
Διεκδικούμε, αγωνιζόμαστε, πάμε μπροστά!

Ο Πρόεδρος
Ο Γ. Γραμματέας

Νικηφόρος Κωνσταντίνου
Βαγγέλης Μπουντουλούλης

